



Bruxelles, den 30.6.2022
COM(2022) 331 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2020

DA

DA

BERETNING OM OPFØLGNINGEN PÅ ANMODNINGERNE I EUROPA-PARLAMENTETS DECHARGEBSLUTNINGER OG RÅDETS DECHARGEHENSTILLING FOR REGNSKABSÅRET 2020

1. INDLEDNING

2020 var et vigtigt år for EU-budgettet. Takket være den budgetfleksibilitet og de budgetinstrumenter, der blev indført i begyndelsen af covid-19-pandemien, blev EU-midlerne anvendt til at yde bistand til medicinsk udstyr, støtte forskning i behandling og vacciner og til at redde arbejdspladser og virksomheder. Der foregik også fortsat finansiering af horisontale prioriteter over EU-budgettet, navnlig den grønne og den digitale omstilling. I 2020 blev den største hjælpepakke nogensinde, NextGenerationEU, vedtaget og finansieret af EU.

Den 4. maj 2022 besluttede Europa-Parlamentet efter henstilling fra Rådet at afslutte dette unikke år ved at meddele Kommissionen decharge for den måde, hvorpå den gennemførte EU-budgettet i 2020.

Inden for rammerne af dechargeproceduren for 2020 fremsatte Europa-Parlamentet og Rådet også en række anmodninger til Kommissionen. Kommissionen er enig i de vigtigste mål, som disse anmodninger afspejler:

- **Resultater som grundsten i gennemførelsen af budgettet.** Midlerne bør anvendes i overensstemmelse med EU's prioriteter og opnå de forventede resultater i praksis hvorved der opnås håndgribelige resultater og positive ændringer for den brede offentlighed og andre støttemodtagere.
- **Beskyttelse af EU-budgettet.** Kommissionen følger op på påstande eller mistanke om misbrug eller dårlig forvaltning af EU-midler og træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at beskytte EU-budgettet, herunder om nødvendigt gennem suspendering af betalinger, finansielle korrektioner og lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at styrke kontrolsystemet, såsom en tilpasset finansforordning og forordningen om den generelle ordning med konditionalitet til beskyttelse af EU-budgettet ("forordningen om konditionalitet").
- Samlet set har Kommissionen fundet den rette balance mellem en række forskellige mål såsom at reducere fejl til et minimum, stærk beskyttelse mod misbrug af midler, hurtige betalinger, holde omkostninger og kontrolbyrden for offentlige myndigheder og støttemodtagere på et rimeligt niveau og tilføre merværdi gennem EU's udgifter.

Denne beretning om opfølgningen på dechargeproceduren for 2020 giver som led i den integrerede regnskabs- og ansvarlighedsrapportering et sammendrag af de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet som reaktion på nogle af disse anmodninger som udtrykt i afsnittet om politiske prioriteter i dechargebeslutningen. Kommissionen vil fremlægge mere detaljerede og ajourførte oplysninger som svar på specifikke anbefalinger, når dechargeproceduren for 2021 indledes senere i år.

2. COVID-19-PANDEMIENS INDVIRKNING PÅ FORVALTNINGEN AF EU-MIDLER

Kommissionen indførte nye instrumenter og gav fleksibilitet til at tackle krisen som følge af covid-19-pandemien, men pandemien skabte også nye udfordringer og risici for EU-budgettet.

For det første **indebar den tilvejebragte fleksibilitet ikke nogen lempelse af kontrollen**. For eksempel kompromitterede forlængelsen affristerne for gennemførelse af projekter og indsendelse af forslag og tilbud ikke kontrollen. De ændrede regler, der blev indført i medlemsstaternes kontrolprocedurer, var begrænset i tid og omfang.

For det andet gjorde covid-19-pandemien det umuligt at foretage revisioner og kontroller på stedet. Kommissionen anvendte derfor **solide afbødende foranstaltninger**, såsom gennemførelse af skrivebordskontrol, fjernrevisioner og brug af IT-løsninger (geotagede billeder, satellitbilleder, videomøder osv.).

Både Kommissionen og medlemsstaterne formåede at opretholde en **høj grad af revisionsdækning og -sikkerhed**. Kommissionen mener derfor, at dens skøn over risiko for fejl ved betaling og ved afslutning er pålidelige og afspejler fejlforekomsten i de finansielle transaktioner. Kommissionen har rent faktisk indført **flerårige kontrolsystemer** for at beskytte EU-budgettet mod uregelmæssigheder og svig. Dette afspejler det faktum, at programmer gennemføres over flere år. For regnskabsåret 2021 anslog Kommissionen risikoen for fejl ved afslutning, som tager højde for anslåede fremtidige korrektioner for alle programmer, til i alt 0,8 % — i overensstemmelse med tidligere år og med målet om at holde den et godt stykke under 2 %.

3. ET STYRKET KONTROLSYSTEM TIL ET NYT OG STØRRE BUDGET

Den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og den største andel af basisretsakterne om udformning af udgiftsprogrammer blev godkendt i 2020. I 2020 blev en aftale om den største hjælpepakke, NextGenerationEU, nogensinde indgået og finansieret af EU. Dette nye forhøjede budget fik Kommissionen til at **tilpasse og styrke sit kontrol- og revisionssystem**.

Kommissionen vil fortsat holde Europa-Parlamentet orienteret om de revisioner og kontroller, den foretager — herunder med hensyn til NextGenerationEU.

• 3.1. Kontrol- og indberetningssystemet for genopretnings- og resiliensfaciliteten

Genopretnings- og resiliensfaciliteten er baseret på **resultater**. Midlerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten udbetales, når medlemsstaterne har fuldført centrale faser (kendt som milepæle og mål) i gennemførelsen af de reformer og investeringer, der fremgår af de nationale genopretnings- og resiliensplaner. I 2021 blev der indført **særlige forvaltningsstrukturer, interne processer og kontrolstrategier** for at tage hensyn hertil. Kommissionen har baseret sig på medlemsstaternes kontroller og supplerer disse med sine egne kontroller, når det er nødvendigt.

Konkret er frigivelsen af midler under genopretnings- og resiliensfaciliteten betinget af, at medlemsstaterne på tilfredsstillende vis opfylder de relevante milepæle og mål, der er fastsat i de nationale genopretnings- og resiliensplaner. Kommissionen sikrer, at den har rimelig sikkerhed for, at de underliggende milepæle og mål for en betaling er opfyldt på

tilfredsstillende vis. Medlemsstaterne sikrer, at de midler, der modtages fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, **bliver brugt i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning og national lovgivning**. Nationale kontrolsystemer er derfor det vigtigste instrument til at beskytte EU's finansielle interesser.

Ved vurdering af de nationale genopretnings- og resiliensplaner kontrollerer Kommissionen, at medlemsstaterne har indført interne kontrolsystemer, der i tilstrækkelig grad tager hensyn til alle relevante risici, navnlig dem, der vedrører interessekonflikter, svig, korrupsion og dobbeltfinansiering. Hvis der konstateres svagheder i kontrolsystemerne, kan specifikke milepæle defineres for at afhjælpe disse svagheder, hvis opfyldelse er en forudsætning for betalinger under genopretnings- og resiliensfaciliteten (undtagen forfinansiering). **Kommissionen kan gribe ind**, hvis medlemsstaterne undlader at opfylde deres egne kontrolforpligtelser. Kommissionen **har ret til at inddrive finansieringen**, hvis:

- den konstaterer svig, korrupsion eller interessekonflikter, der påvirker EU's finansielle interesser, og som ikke er blevet adresseret af den relevante medlemsstat
- den konstaterer alvorlig overtrædelse af forpligtelser i henhold til en finansierings- eller låneaftale (herunder dobbeltfinansiering) eller
- den mener, at milepæle eller mål ikke er blevet opfyldt på tilfredsstillende vis.

Desuden vil Kommissionen foretage revisioner af milepæle og mål. Den vil også foretage revision af medlemsstaternes kontrolsystemer for at vurdere, om de i tilstrækkelig grad kan forebygge, opdage eller korrigere svig, korrupsion, interessekonflikter og dobbeltfinansiering, og om der er sket eller sker alvorlige tilsidesættelser af forpligtelser. Kommissionen kan også foretage risikobaserede revisioner og kontrollere i tvivlstilfælde. Den vil ikke kontrollere, om udgifterne er afholdt af medlemsstaterne i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten i overensstemmelse med EU-lovgivning og national lovgivning (f.eks. regler for offentlige indkøb eller statsstøtte). Hvis det er relevant, vil Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Den Europæiske Revisionsret og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) udøve deres respektive beføjelser.

Desuden forelagde OLAF inden for rammerne af de af Kommissionen støttede uddannelsesaktiviteter til de nationale myndigheder rammebestemmelser vedrørende risikoen for svig i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten for de nationale myndigheder. Medlemsstaterne opfordres også til at iværksætte målrettede risikostyringsøvelser i forbindelse med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Kommissionen er også klar over, at dens nye låntagnings- og långivningstransaktioner i forbindelse med NextGenerationEU har øget behovet for at skabe tilstrækkelig **gennemsigtighed for offentligheden og investorerne, for genopretnings- og resiliensfacilitetens resultater og for EU's finansielle eksponering**.

Med hensyn til resultaterne har Kommissionen opstillet en **resultattavle for genopretning og resiliens**, som viser, hvordan gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten skrider frem. Dette viser oplysninger om status for milepæle og mål og indeholder resultater aggregeret på EU-plan takket være regelmæssige rapporter fra medlemsstaterne om fælles indikatorer. Kommissionen har også udarbejdet et **dashboard for grønne obligationer** under NextGenerationEU for at give den brede offentlighed en tidstro oversigt over de klimarelevante foranstaltninger, der finansieres af de midler, der er rejst gennem grønne obligationer under NextGenerationEU, hvoraf mange er afsat til genopretnings- og

resiliensfaciliteten. Dashboardet giver investorerne mulighed for at analysere investeringsmuligheder og overvåge gennemførelsen af igangværende foranstaltninger, der finansieres af grønne obligationer under NextGenerationEU.

Med hensyn til finansiel eksponering skal Kommissionen allerede i henhold til artikel 250 i finansforordningen forelægge en årlig **oversigtsrapport om finansielle instrumenter, budgetgarantier og finansiel bistand**. Med NextGenerationEU har Kommissionen nu forpligtet sig til at fremlægge års-, halvårs- og kvartalsrapporter, der specifikt vedrører aktiver og passiver i forbindelse med det nye genopretningsinstruments låntagnings- og långivningstransaktioner.

- **3.2. Tæt samarbejde med nationale gennemførelsesorganer under delt forvaltning**

Når det er sikret, at de **nationale gennemførelsesorganer** (dvs. forvaltnings- og revisionsmyndigheder under samhørighedspolitikken, betalingsorganer og certificeringsorganer for den fælles landbrugspolitik) fungerer korrekt, baserer Kommissionen sig på deres arbejde **med midler, der gennemføres inden for rammerne af delt forvaltning**. Takket være sit præcise og detaljerede kendskab til, hvordan systemerne fungerer, har Kommissionen mulighed for at opdage **svagheder i den nationale forvaltning og kontrol**, og den kan anvende alle tilgængelige redskaber til at beskytte EU-midler.

Generelt anses arbejdet i de nationale gennemførelsesorganer for at være pålideligt og robust. Kun i ganske få tilfælde, som åbent fremgår i de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens generaldirektorater og i Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, er der problemer, som kræver, at Kommissionen træffer foranstaltninger.

Inden for **samhørighedspolitikken** træffer Kommissionen **hvert år foranstaltninger for at forbedre forvaltnings- og kontrolsystemernes effektivitet med hensyn til at nedbringe fejlforekomsten**. Den støtter programmyndighederne gennem møder, vejledning og uddannelse og ved at koordinere tværnationale netværk, der har til formål at udveksle god praksis og tilskynde myndighederne til at forenkle procedurerne og undgå unødvendige administrative byrder.

Når Kommissionen opdager tilfælde, hvor forvaltningsmyndighederne ikke har opdaget fejl, eller hvor de enkelte revisionsmyndigheder ikke opdager fejl tilstrækkelig korrekt, udtømmende eller hurtigt, kræver Kommissionen, at de **træffer målrettede afhjælpende foranstaltninger** for at forbedre deres kontrolsystem. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at korrigere fejl, hvis de ikke har korrigeret dem i første omgang. Endelig kan Kommissionen under visse omstændigheder **suspendere eller afbryde betalinger**, indtil den har bevis for, at de nødvendige systemforbedringer er foretaget, og/eller at der er foretaget passende finansielle korrektioner.

I **forbindelse med den fælles landbrugspolitik** har Kommissionen hjulpet medlemsstaterne med at sikre, at fejlforekomsten er lav ved at indføre flere **regelforenklinger** i de seneste seks år.

Desuden afholder Kommissionen **møder med betalingsorganerne** for at udveksle god praksis i forbindelse med gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik og for at informere dem om strategiske spørgsmål vedrørende sikkerhed, revision og gennemførelse, herunder

om gennemførelsen af arealovervågningssystemet og spørgsmål vedrørende bekæmpelse af svig og interessekonflikter. Tilsvarende afholdes der regelmæssige ekspertgruppemøder med certificeringsorganerne for at udveksle bedste praksis og yde vejledning om forskellige emner.

På baggrund af den nye lovgivningsramme for den fælles landbrugspolitik har Kommissionen også indledt en **struktureret dialog med medlemsstaterne**. Dette omfatter skrivelser, møder og anbefalinger for at hjælpe dem med at udarbejde deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik.

Kommissionen kan om nødvendigt anvende både **forebyggende foranstaltninger** (såsom at afbryde, suspendere og reducere betalinger) og **korrigerende foranstaltninger** (i form af finansielle nettokorrekationer). Hvis der konstateres alvorlige mangler inden for rammerne af overensstemmelsesprocedurerne, kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om at udarbejde og gennemføre **handlingsplaner** med korrigerende foranstaltninger og en klar tidsplan.

Desuden fortsætter Kommissionen med at **udvikle og forbedre sine redskaber til bekæmpelse af svig**. **Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig** giver Kommissionen større analysekapacitet til at forebygge og afsløre svig og forbedre samarbejdet om bekæmpelse af svig.

- **3.3. Tilvejebringelse af tilstrækkelige midler til revision og kontrol i Kommissionen**

Den større andel af midler, der vil blive udbetalt i de kommende år, kræver yderligere kontrol- og revisionskapacitet i Kommissionen. I den forbindelse **er der rekrutteret ca. 190 fuldtidsækvivalenter til NGEU-relaterede opgaver**, herunder kontrol og revision, og yderligere **94 fuldtidsækvivalenter er allerede blevet omfordelt** til disse opgaver fra andre steder i Kommissionen.

Kommissionen øger ikke blot sin kapacitet med hensyn til antal ansatte, men forbedrer også **revisionskvaliteten**. I forbindelse med forsknings- og innovationspolitik har Kommissionen f.eks. iværksat oplysningskampagner og intensiv uddannelse for revisorer, forbedret grundlaget for den nye rammekontrakt med eksterne revisionsfirmaer og gennemført fælles kontrolbesøg med deltagelse af både Kommissionens revisionstjenester og eksterne revisionsfirmaer.

- **3.4. Styrkelse af Den Europæiske Revisionsret, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og Den Europæiske Anklagemyndighed**

På baggrund af den øgede arbejdsbyrde i forbindelse med de nye udgiftsprogrammer for Den Europæiske Revisionsret har budgetmyndigheden midlertidigt godkendt **yderligere 20 stillinger til Revisionsretten** frem til 2027.

Der er ligeledes afsat syv **ekstra eksterne medarbejdere til OLAF i 2022** for at hjælpe med at imødekomme dets øgede arbejdsbyrde. Forslaget til budgetudkastet for 2023 indeholder en omfordeling af yderligere seks stillinger til OLAF fra andre dele af Kommissionen for at imødekomme den ekstra arbejdsbyrde, herunder NextGenerationEU.

Endelig **vil Den Europæiske Anklagemyndighed næsten fordoble antallet af medarbejdere** i løbet af budgetåret 2022 — med 118 ekstra stillinger. Kommissionen

foreslår at konsolidere denne betydelige styrkelse af Den Europæiske Anklagemyndigheds ressourcer ved at fastholde dette nye personaleniveau i budgetforslaget for 2023.

- **3.5 Ud over at beskytte budgettet: beskytte de retmæssige støttemodtagere og afskrække fra og forfølge misbrug af EU-midler**

EU har udviklet et forvaltnings- og kontrolsystem på flere niveauer (på EU-plan og på nationalt og regionalt plan), som sikrer, at dets budget beskyttes. EU skal ikke blot beskytte sit budget, men også sikre, at de **retmæssige støttemodtagere bliver beskyttet** og ikke får det indtryk, at svig eller korrupsion kan gå ustraffet hen.

EU har derfor **styrket sin retlige kapacitet**. Den nyligt oprettede Europæiske Anklagemyndighed kan direkte retsforfølge lovovertrædelser, der skader EU's finansielle interesser. EPPO's medvirken til bekæmpelsen af svig i EU bidrager i høj grad til at forhindre misbrug af EU-midler, hvilket i sidste ende forsikrer den brede offentlighed om, at svindlere og korrupte politikere ikke er hævet over loven.

For medlemsstater, der ikke deltager i EPPO, er den nuværende ramme for bekæmpelse af svig mod EU's finansielle interesser fortsat gældende. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig vil — styrket af sin nyligt reviderede forordning — fortsætte sine administrative undersøgelser i alle medlemsstater og samarbejde med de nationale myndigheder, ligesom det allerede gør.

For at **sikre, at EU-virksomheder ikke lider under illoyal konkurrence**, har EU også udarbejdet **regler om offentlige udbud** for at sikre, at offentlige kontrakter tildeles gennem gennemsigtige, ikkediskriminerende og konkurrencebaserede udbudsprocedurer. Desuden bør det **internationale instrument for offentlige udbud**, når det er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet (medlovgiverne), give Kommissionen mulighed for at træffe en afgørelse, der vil gøre det vanskeligere for tilbudsgivere fra lande uden for EU, der ikke anvender de samme regler, at få adgang til offentlige kontrakter i EU.

I 2021 foreslog Kommissionen også en forordning til håndtering af konkurrencefordrejninger på det indre marked som følge af **udenlandske subsidier**.

Den nye generelle ordning med konditionalitet supplerer disse nye instrumenter.

4. RETSSTATSPRINCIPPET OG GRUNDLÆGGENDE VÆRDIER

Forordningen om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget¹ ("forordningen om konditionalitet") har været gældende og fundet anvendelse siden den 1. januar 2021. Den dækker alle relevante **tilsidesættelser af retsstatsprincippet** i en medlemsstat, som påvirker eller udgør en alvorlig risiko for at påvirke den forsvarlige økonomiske forvaltning af EU-budgettet eller beskyttelsen af EU's finansielle interesser på en tilstrækkelig direkte måde.

Forordningen om konditionalitet giver EU mulighed for at træffe foranstaltninger (f.eks. suspension af betalinger eller finansielle korrektioner) for at **beskytte EU-budgettet**,

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1).

samtidig med at det sikres, at **de endelige modtagere af EU-midler fortsat modtager deres betalinger** direkte fra de berørte medlemsstater.

I marts 2021 anfægtede Ungarn og Polen forordningen om konditionalitet ved EU-Domstolen. Den 16. februar 2022 forkastede EU-Domstolen deres søgsmål og bekræftede gyldigheden af forordningen om konditionalitet². Den 2. marts 2022 offentliggjorde Kommissionen retningslinjerne for anvendelse af forordningen, som tager EU-Domstolens dom i betragtning.

Den 27. april 2022 sendte Kommissionen en **skriftlig meddelelse til Ungarn**. Dette er det første skridt i den procedure, der er fastsat i forordningen om konditionalitet for at beskytte EU-budgettet, enten ved at tilskynde den pågældende medlemsstat til at træffe effektive afhjælpende foranstaltninger eller ved at vedtage foranstaltninger i Rådet.

Forordningen om konditionalitet supplerer andre værktøjer og procedurer, der er fastsat i EU-lovgivningen for at beskytte budgettet. Disse omfatter undersøgelser foretaget af OLAF, kontroller og revisioner samt finansielle korrektioner.

Blandt disse andre værktøjer og procedurer indeholder finansforordningen forpligtelser og mekanismer til at sikre, at EU-midler på området foranstaltninger udadtil ikke når ud til enheder eller personer, der tilsidesætter retsstatsprincippet og demokratiske principper

Retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne i modtagerlandene er sammen med EU's grundlæggende værdier yderligere **integreret i basisretsakter vedrørende ekstern finansiering**, herunder **instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa (NDICI — et globalt Europa)** og **instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA III)**. NDICI — et globalt Europa udelukker alle tiltag eller foranstaltninger, der kan føre til overtrædelser af menneskerettighederne i partnerlandene, fra EU-finansiering. I henhold til IPA III undersøger Kommissionen de nuværende garantier for grundlæggende rettigheder i et modtagerland for at træffe afgørelse om den bistand, der skal ydes.

Begge instrumenter giver mulighed for at graduere bistanden for at sikre overholdelse af de demokratiske principper, menneskerettighederne eller retsstatsprincippet.

Endelig tildeler Kommissionen midler i overensstemmelse med og under anvendelse af **EU's restriktive foranstaltninger** (sanktioner).

5. KOMMISSIONENS FORSLAG OM AT STYRKE DIGITALISERINGEN AF OVERVÅGNING, KONTROL OG REVISION AF EU-MIDLER GENNEM MÅLRETTET TILPASNING AF FINANSFORORDNINGEN

Med hensyn til den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og NextGenerationEU har Kommissionen fremsat forslag til **forbedring af kvaliteten og interoperabiliteten af data om modtagere af EU-midler**, når budgettet gennemføres under delt forvaltning og i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Medlovgiverne accepterede Kommissionens forslag om at kræve, at medlemsstaterne registrerer og lagrer data om modtagerne af EU-finansiering og om disse modtageres reelle

²Sag C-156/21, Ungarn mod Parlamentet og Rådet, og sag C-157/21, Polen mod Parlamentet og Rådet

ejere. I forbindelse med den fælles landbrugspolitik indsamler medlemsstaterne, hvor det er relevant, data om grupper, som støttemodtagerne tilhører.

Kommissionen ønsker at anvende den målrettede tilpasning af finansforordningen for yderligere at forbedre **overvågningen og gennemsigtigheden af midlernes anvendelse**. Kommissionen har foreslået at kræve, at medlemsstater (og andre enheder), der gennemfører EU-budgettet, mindst én gang om året sender Kommissionen oplysninger om modtagere af EU-midler i deres medlemsstater (eller, for andre enheders vedkommende, inden for deres ansvarsområder). Kommissionen vil supplere disse oplysninger med de data, den har om direkte forvaltning, og vil være ansvarlig for at konsolidere, centralisere og offentliggøre oplysningerne i en **database på et enkelt websted, der dækker alle forvaltningsmetoder**. Det deraf følgende fælles websted vil være en **forbedret udgave af det finansielle gennemsigtighedssystem**, der i øjeblikket anvendes til direkte forvaltning.

Den målrettede tilpasning af finansforordningen giver også mulighed for yderligere at **beskytte EU-budgettet mod uregelmæssigheder, svig, korruption og interessekonflikter**.

- For det første har Kommissionen foreslået at **gøre det obligatorisk at anvende et fælles integreret IT-system til dataindsamling og risikovurdering**. Dette IT-system gør det muligt at identificere foranstaltninger, kontrakter og modtagere, der er sårbare over for uregelmæssigheder, svig, korruption og interessekonflikter. Kommissionen har udviklet og leveret dette IT-værktøj, kendt som Arachne, til medlemsstater, der gennemfører EU-budgettet under delt forvaltning og under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Brugen af Arachne er i øjeblikket frivillig. Arachne anvendes allerede i vid udstrækning inden for samhørighedspolitikken og indføres i forbindelse med landbrugsudgifter, men en obligatorisk anvendelse heraf vil være et vigtigt skridt fremad.
- For det andet foreslår Kommissionen også at udvide anvendelsesområdet for og effektiviteten af **systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse**. Dette system indeholder en række foranstaltninger til beskyttelse mod svigagtige eller upålidelige økonomiske aktører. Systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse giver navnlig de anvisningsberettigede mulighed for at opdage og eventuelt sortliste (udelukke) svigagtige eller upålidelige økonomiske aktører på et tidligt tidspunkt. Kommissionen har foreslået, at **anvendelsen af systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse i højere grad målrettes** mod midler under delt forvaltning og direkte forvaltning, når midlerne udbetales som finansielle bidrag til medlemsstaterne, f.eks. inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten (dvs. Kommissionen vil kunne handle på de alvorligste udelukkelsesgrunde). Målet er også at sikre, at afgørelser om udelukkelse, der træffes på EU-plan, håndhæves på nationalt plan under delt forvaltning. Kommissionen har også foreslået at give tilknyttede enheder og/eller reelle ejere af en primær udelukket enhed mulighed for at blive udelukket fra at byde på offentlige kontrakter og i sidste ende fra at opnå EU-midler.
- For det tredje vil den foreslåede tilpasning af finansforordningen, hvis den godkendes af medlovgiverne, øge effektiviteten og kvaliteten af kontroller og revisioner ved hjælp af **digitalisering og nye teknologier** såsom maskinlæring, robotteknologi og kunstig intelligens. Dette bør igen bidrage til at sikre, at EU-midlerne anvendes korrekt, samtidig med at udgifterne til revision og kontrol reduceres.

6. EU-BUDGETTETS RESULTAT

Som Kommissionen fremhævede i sin meddelelse af 8. juni 2021([COM/2021/366](#)) lægger Kommissionen stor vægt på at **øge effektiviteten af EU's udgifter mest muligt**, og den er indstillet på fortsat at sikre, at EU's udgifter giver resultater — og at disse resultater hjælper EU med at nå sine mål.

For så vidt angår den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 er der allerede gjort store fremskridt med hensyn til resultatovervågning. Kommissionen har strømlinet de **centrale resultatindikatorer** for EU's forskellige udgiftsprogrammer med deres inddragelse i de respektive basisretsakter. Den har også **gjort resultatoplysninger mere tilgængelige**, f.eks. via særlige websteder med resultatoplysninger. Desuden ajourføres eller udvikles **metoder til bedre at evaluere bidraget fra EU's forskellige udgiftsprogrammer til horisontale prioriteter**. Den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2021 rapporterer om, i hvilket omfang den flerårige finansielle ramme for både 2014-2020 og 2021-2027 bidrager til **klimarelevante foranstaltninger**. For så vidt angår den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 er metoden til sporing af klimarelevante udgifter blevet ajourført, så den anvendes konsekvent i de forskellige udgiftsprogrammer, herunder genopretnings- og resiliensfaciliteten, og styrkes af et generelt krav om, at de finansierede interventioner ikke i væsentlig grad skader EU's miljømål. Denne metode er nærmere beskrevet i et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene ³med titlen "Climate Mainstreaming Architecture in the MFF 2021-2027" (SWD(2022) 225 final).

I overensstemmelse med sin forpligtelse i henhold til den interinstitutionelle aftale, der blev vedtaget sideløbende med FFR-forordningen, har Kommissionen også gjort fremskridt med at fastlægge en metode til sporing af **biodiversitetsrelevante udgifter**, som Kommissionen vil anvende til at overvåge overholdelsen af sine udgiftsforpligtelser på dette område for budgettet for 2024, 2026 og 2027.

Der er også gjort store fremskridt med hensyn til at **integre ligestilling mellem kønnene i EU's politikker og budget**. Kommissionen har udviklet en række værktøjer til at sikre, at ligestilling (herunder ligestilling mellem kønnene) altid tages i betragtning ved udformning, gennemførelse, overvågning og evaluering af EU's politikker, lovgivning og finansieringsprogrammer. Desuden og i overensstemmelse med **strategien for ligestilling mellem kønnene** har alle Kommissionens tjenestegrene udpeget en ligestillingskoordinator.

På samme måde har Kommissionen i overensstemmelse med sin forpligtelse i strategien for ligestilling mellem kønnene for perioden 2020-2025 og den interinstitutionelle aftale om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 udviklet en **metode til at spore relevante udgifter i forbindelse med ligestilling mellem kønnene på tværs af EU-budgettet**. Med sit budgetforslag for 2023 foreslår Kommissionen, at denne metode anvendes for første gang i en testfase på tværs af alle programmer. På dette grundlag rapporteres der i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2021 om, i hvilket omfang FFR for 2021-2027 bidrager til at fremme ligestilling mellem kønnene.

Kommissionen afholdt også i 2021 **uddannelseskurser** for medarbejdere om, hvorfor og hvordan der skal tages behørigt hensyn til ligestilling mellem kønnene i alle faser af EU's foranstaltninger, herunder i EU-budgettet. Kommissionen vil fortsætte med at tilbyde sådanne specialkurser i 2022.

³ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2022) 225 final, [Climate Mainstreaming Architecture in the 2021-2027 Multiannual Financial Framework](#)

Særskilt har Kommissionen på pilotbasis påbegyndt arbejdet med metoder til at måle de samlede **virninger af EU's udgiftsprogrammer** på EU's mål med hensyn til klimamæssig og digital omstilling.

7. FORENKLING AF REGLER OG PROCEDURER FOR ANSØGERE OM EU-MIDLER

Enkle finansieringsregler og -procedurer er afgørende for at give ansøgere mulighed for at modtage EU-midler, navnlig dem med begrænset erfaring og administrativ kapacitet såsom små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Kommissionens forenkling af reglerne bør også have en positiv indvirkning på nedbringelsen af fejlforekomsten. Med **revisionen af finansforordningen i 2018 blev der indført yderligere forenklinger**, såsom reduktion af de oplysninger, der kræves af ansøgere, ikke-overlapning af kontroller og revisioner og øget anvendelse af forenklede tilskudsformer).

Kommissionen har i de senere år iværksat flere andre forenklingsinitiativer. I 2022 vil næsten alle programmer, der forvaltes direkte af Kommissionen, være **flyttet til e-tilskudsordningen**, således at alle ansøgere til EU-tilskud vil have adgang til en elektronisk kvikskranke. Ansøgerne vil også anvende den samme elektroniske dokumentation og de samme problemfrie elektroniske procedurer under hele tilskudsprocessen. Desuden er Kommissionen i færd med at ajourføre den **kommenterede tilskudsaftale**, som vil blive stillet til rådighed for ansøgere og modtagere af tilskud, således at de alle får konsekvent og praktisk vejledning.

Kommissionen øger også anvendelsen af **forenklede omkostningsmuligheder**, når den yder tilskud. Dette skyldes, at forenklede finansieringsformer såsom enhedsomkostninger og faste beløb i høj grad kan mindske den administrative byrde og er tættere forbundet med den faktiske gennemførelse af de finansierede foranstaltninger.

Finansiering med faste beløb indfases gradvist for finansieringsprogrammet Horisont Europa, der langsomt går i gang i 2022, og en første mere omfattende anvendelse er planlagt til 2023. Kommissionen er også i færd med at udvikle et **system med enhedsomkostninger for personaleudgifter**. Denne foranstaltning har et **enormt potentiale**, fordi personaleomkostningerne udgør mere end 60 % af budgettet for et gennemsnitligt tilskud og er langt den største årsag til fejl. Sideløbende med disse forenklinger yder Kommissionen **støtte til ansøgere til Horisont Europa gennem kommunikationskampagner, herunder workshops**, og ved at fokusere på støttemodtagere, som er mest "tilbøjelige til at være behæftet med fejl" såsom SMV'er og førstegangsansøgere.

Kommissionen fremmer også medlemsstaternes brug af **forenklede omkostningsmuligheder** i samhørigheds- og landbrugspolitikken ved at hjælpe de nationale myndigheder med at udarbejde og vurdere ordningerne for forenklede omkostningsmuligheder for programmerne for 2021-2027. Dette vil i sidste ende mindske den administrative byrde for mange ansøgere under delt forvaltning.

Endelig giver den **nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik** medlemsstaterne fleksibilitet til at udforme deres landbrugsforanstaltninger i overensstemmelse med vilkårene og behovene for deres landbrug, samtidig med at de generelle EU-regler overholdes. Den nye model bør bidrage til at mindske kompleksiteten og fejlene.

8. UINDFRIEDE FORPLIGTELSE (UF)

Niveauet for de uindfrie forpligtelser (UF) som følge af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og dens forgængere faldt i 2021. Dette skyldtes hovedsagelig de **fremskyndede betalinger** til igangværende programmer under samhørighedspolitikken, mens den nye generation af programmer inden for samhørighedspolitikken først forventes at blive iværksat i 2022. Samhørighedsmidlerne tegner sig for den største andel af de uindfrie forpligtelser og har derfor en særlig indflydelse på den igangværende udvikling af uindfrie forpligtelser som helhed.

Der var derimod en **nominel stigning i værdien af de uindfrie forpligtelser i 2021, da der blev taget hensyn til NextGenerationEU**. NGEU øger midlertidigt det samlede niveau for uindfrie forpligtelser, som vil toppe ved udgangen af 2023 (det sidste år for indgåelse af NGEU-forpligtelser). De uindfrie forpligtelser i forbindelse med NGEU vil begynde at blive afviklet i 2024, og dette vil fortsætte indtil udgangen af 2026, som er fristen for afslutning af betalinger til NGEU.

For perioden 2021-2027 foreslog Kommissionen en række **forenklingsforanstaltninger** for at lette og fremskynde gennemførelsen af samhørighedspolitikken. Selv om mange forslag blev vedtaget, beklager Kommissionen, at en **tilbagevenden til N + 2-frigørelsesreglen ikke blev godkendt**, bortset fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, for hvilken frigørelsesreglen ændres fra $n + 3$ til $n + 2$.

På dette tidlige tidspunkt i den nye budgetcyklus mener Kommissionen, at tre faktorer vil medføre, at **tendensen til nominelt voksende uindfrie forpligtelser** fortsætter i FFR-perioden 2021-2027: (1) beslutningen om at fastholde $n + 3$ -frigørelsesreglen for den største andel af udgifterne, (2) den omstændighed, at lovgivningen om de fleste af midlerne under delt forvaltning først blev vedtaget på et sent tidspunkt, og (3) de nationale myndigheders fokus på NGEU i de kommende år.

Navnlig blev forberedelsen af de nationale og regionale programmer for samhørighedspolitikken for 2021-2027 ikke blot påvirket af den sene vedtagelse af FFR for 2021-2027, men også af det forhold, at forberedelserne i medlemsstaterne fandt sted sideløbende med udarbejdelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner. Dette var en operationel udfordring for nogle medlemsstater. Kommissionen forventer ikke desto mindre, at alle programmer vil blive vedtaget inden udgangen af 2022.

En relevant yderligere parameter ved vurderingen af de uindfrie forpligtelser er sammenligningen med størrelsen af EU's økonomi (målt efter f.eks. bruttonationalindkomsten eller BNI). De uindfrie forpligtelser (ekskl. de uindfrie forpligtelser i forbindelse med NextGenerationEU) forventes at falde i perioden fra slutningen af 2021 til udgangen af 2027 fra 1,7 % til 1,6 % af EU's BNI. Dette viser, at **den nominelle vækst i uindfrie forpligtelser er opvejset af den nominelle vækst i EU's økonomi**. De uindfrie forpligtelser viser ikke i sig selv, at budgettet ikke er blevet gennemført, men der er en nøje sammenhæng med tidsforskydningen mellem forpligtelserne og betalingerne.

Endelig minder Kommissionen på den ene side om, at vedtagelsen af budgettet i sidste ende henhører under budgetmyndighedens ansvarsområde, hvilket indebærer tildeling af tilstrækkelige betalingsbevillinger, og på den anden side, at gennemførelsen for de fleste midler under delt forvaltnings vedkommende forvaltes af de nationale myndigheder og i vid udstrækning afhænger af de regler, der er fastsat af medlovgiverne i de relevante basisretsakter. Kommissionen vil fortsat **arbejde tæt sammen** med Europa-Parlamentet og Rådet samt med de nationale gennemførelsesorganer.

9. AFKORTNING AF DECHARGEPROCEDUREN

Kommissionen støtter idéen om en kortere dechargeprocedure. Den indsendte de konsoliderede EU-regnskaber for 2020 og 2021 en måned før den lovbestemte frist den 31. juli i 2021 og 2022. Kommissionen fremskyndede også offentliggørelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport med nogle uger i løbet af disse to år. Det er en udfordring at offentliggøre den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport endnu tidligere, fordi nogle årlige aktivitetsrapporter, som danner grundlag for den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, skal indeholde oplysninger fra medlemsstaterne. Kommissionen modtager disse oplysninger tidligst i februar og har brug for tid til at vurdere og evaluere dem.

Desuden vil en betydelig forkortelse af dechargeproceduren også kræve, at Revisionsretten offentliggør sin årsberetning tidligere, samtidig med at Rådet vedtager sin dechargehenstilling tidligere.

10. FREMTIDSUDSIGTER

Kommissionen er fast besluttet på at levere resultater vedrørende de prioriteter, som Europa-Parlamentet og Rådet har fremhævet som følge af dechargeproceduren for 2020. Den er også parat til at imødegå nye udfordringer, som ikke altid kan forudses, og som normalt kræver, at Kommissionen reagerer hurtigt og med stor fleksibilitet. Den seneste er **Ruslands invasion af Ukraine**. Den 18. maj 2022 fremlagde Kommissionen en pakke, der skal imødegå de udfordringer, som krigen har skabt, herunder energiforsyningssikkerhed, EU's investeringsunderskud på forsvarsområdet og Ukraines genopbygning på længere sigt. Alle disse udfordringer har **konsekvenser for EU-budgettet**.

Der er al mulig grund til at forvente, at **de kommende måneder fortsat vil være præget af enorm usikkerhed og udfordringer**.

Under alle omstændigheder **vil Kommissionen sikre, at skatteydernes penge fortsat bliver brugt i overensstemmelse med reglerne og med størst mulig virkning i praksis**.

Kommissionen regner med **støtte fra Europa-Parlamentet og Rådet**. Dens forslag kan kun gennemføres med deres hjælp. Kommende drøftelser, navnlig om revisionen af finansforordningen, vil være afgørende for at forbedre mekanismerne til beskyttelse af EU-budgettet og for at gøre overvågningen, kontrollen og revisionen af EU-midler mere effektiv.

* * *